

GEGEN DIE STRÖMUNG

Organ für den Aufbau der Revolutionären Kommunistischen Partei Deutschlands

8-9/2026

Tebax-İlon 2026

Li pişt çi heye kampanyayên antî-semîtîst ên bi navê 'antî-siyonîzmê'?

Mirov ji bo çi sedema rewşa di xwepêşandanan de bin jî – çi li dijî konferansa partiya AfD be, çi jî li dijî kêmkirinên hikûmetê yên berfireh be – propagandîstên Hamasê yên Alman bi giranî bêbersiv dimînin û berdewam dikin ku gotinên xwe yên nefretê yên antî-semîtîk, ku ji aliyê Îsraîlê ve tên xurtkirin, belav bikin.

Handana antî-semîtîst a li ser navê sedemên pêşverû û hêja – ku li Almanyayê ji sala 1967an vir ve, û di hin rewşan de heta berê jî, bi awayekî ku divê neyê piçûkxistin pêk tê – di pratîkê de tê tehmûlkirin û di eslê xwe de bi rastî nayê dijberkirin. Divê ev yek biguhere!

Ev yek dirûşmên bi navê 'dij-siyonîst' ên wekî 'Ziyoniyan bikujin', 'Îsraîl bela serê me ye' û yên bi vî rengî di nav xwe de digire. Lê belê, heta di nav kesên ku ne tên handan bo nefretê – çi ciwan bin, çi kal – yên ku bi awayekî çalak li dijî Naziyan an jî di nav tevgera sendîkayan de têdikoşin, dema ku 'siyonîzm' tê nîqaşkirin, di derbarê cewhera mijarê de nezelaflî heye. Em dixwazin tevî nîqaşêke cidî bibin û, wekî pêngava yekem, li vir helwesta xwe zelal bikin.

I.

1. Zîyonîzmeke wisa ya 'YEK' tune ye!

Her kesê ku bi cidî bi vê mijarê re mijûl bibe dê zû fêhm bike ku tevgerên pir cuda hebûn ku xwe wekî 'Siyonîst' didan binavkirin.

Li hember pogromên kujer, bi taybetî li Rûsya û Ewropaya Rojhilat, û bilindbûna tevgerên dij-cihû heta li welatên wekî Fransa (Doza Dreyfus, 1896–1899) û Almanyayê (damezrandina rêxistinên ku xwe wekî antî-semîtîk didan nasîn û ji aliyê nijadî ve dijminê Cihûyan bûn) di sêyeka dawî ya sedsala 19an de, fikra bingeîn bê guman ew bû ku pêdiviya nifûsa Cihû bi keleheke (Siyon), welatekî xwe, dewleteke xwe hebû.

Ev fikir jixwe – bêyî bikaranîna têrmê – di nav tevgera proletarî ya li Almanyayê de ji aliyê Mûse ve hatibû pêşniyarkirin Hess, heval û çalakvanê hevrê yê Karl Marx, di pirtûka xwe ya bi navê *Rome and Jerusalem* (1862) de dest pê kir. Li

Rûsya û Ewropaya Rojhilat, berî her tiştî hewldan hatin kirin ku koçberî ber bi herêma kevnar a Cihûyan a li derdora Orşelîmê ve were organîzekirin (Siyon wek keleşa li ser çiyayekî li Orşelîmê).

2. Siyonîzma Dîrokî

Zîyonîzma dîrokî, ku heta salên 1940'î berdewam kir, xwe li seranserê hemû meylên xwe yên cihêreng ji sala 1897'an ve li ser çend 'Kongreyên Zîonîst' organîze kiribû. Vê yekê bû sedema derketina gelek nêrînen cihêreng. Hin nûnerên takekesî heta radeyekê nêrînen xwe guherandin, û tevî biryarên hevpar û giringîdana li ser Filîstînê, dîsa jî di navbera aktorên cihêreng de pêşintiyên pir cuda—û di hin rewşan de yên ku lihevnehatî bûn—hebûn, wisa ku rêbaza ku paşê ji bo 'bi destxistina Siyonîzmê' hat bikaranîn Nabe ku mirov Siyonîzmê tenê li ser bingeha gotinên hin kesayetîyan wesif bike.

Theodor Herzl, ku wek damezrînerê teorîk ê Siyonîzmê tê dîtin, dixwest

Analizeke rexneyî ya çar nivîsaran li ser Siyonîzma dîrokî

Her kesê ku bixwaze bi Siyonîzma dîrokî re ji nêzîk ve mijûl bibe, nikare xwe ji xwendina herî kêrbar van çar berhemên jêrîn dûr bixe: 'Rome and Jerusalem' a **Moses Hess** a ji sala 1862an, 'Self-Emancipation' a **Leo Pinsker** a ji sala 1882an, her wiha 'The Jewish State: An Attempt at a Modern Solution to the Jewish Question' a **Theodor Herzl** a ji sala 1896an û romana wî ya utopîk

Altneuland a ji sala 1902an. Ev berhem îro bi piranî di forma xwe ya resen de nayên zanîn, û hin beş bi giranî ji aliyê wan komên ku xwe wekî 'antî-siyonîst' dibînin ve tên wergirtin, ku wan wekî delîl ji bo 'antî-siyonîzma' xwe bi kar tînin, ya ku berî her tiştî li dijî damezrandina Îsraîlê di sala 1948an de ye.

Analîza me ya li ser van çar berhemên sereke di lêkolîna me ya 280-rûpelî ya bi navê **'Têkoşîna Zanîstî û Teorîk a Demokratiya Civakî ya li Dijî Antî-Semîtîzmê li Almanyayê'** de cih digire (Cild 3 yê rêzê 'Têkoşîna Demokratiya Civakî ya li Dijî Antî-Semîtîzmê li Almanyayê 1894 heta 1914', r. 220–272).

Li vir dikare belaş were daxistin: an jî

wekî guhertoya çapkirî bi 12 €, ji vir were siparîşkirin: Weşanxaneya Olga Benario û Herbert Baum, PO Box 102051, 63020 Offenbach

'welatê Cihûyan' di bin sîwana yên hêzên mezin ên wê demê. Herêma derdora Orşelîmê, jixwe, beriya Şerê Cihanê yê Yekem ji aliyê pêşengên Tirkîyaya nûjen, ango Împaratoriya Osmanî ve hatibû fetihkirin. Ji ber vê yekê, armanc ew bû ku Siltanê Împaratoriya Osmanî qanîh bikin. Ew meseleyeke windabûyî bû.

Piştî Şerê Cihanê yê Yekem û hilweşîna Împaratoriya Osmanî, kolonîstên Brîtanî bi awayekî bibandor herêm bi xwe ve zeliqandin (ku ji aliyê Cemiyeta Miletan a wê demê ya meylkar-împaratorî ve wekî 'Mandata Filîstînê'). Niha bi imperialîzma Brîtanî re danûstandinên çûnûhatinê, daxuyaniyên niyetê, soz, sozên şikestî hebûn – bi kurtasî: tu derfeteke rastîn tunebû.

Xetên din ên Siyonîzmê bala xwe dan ser 'xwe-azadkirinê', beşek bi rêya organîzasyona serbixwe ya koçberiyê, û beşek jî, di kevnêşopiya 'otonomiya neteweyî-çandî' de, tenê li ser xurtkirina navendeke çandî û olî ji bo nifûsa Cihûyan. Kêmtirîn pênc tevger hebûn

ku xwe wekî 'Siyonîst' didan binavkirin (ji yê olî-teokratîk bigire heta yê ku xwe wekî sosyalîst diditin). Ji bo demeke kurt, heta nîqas li ser avakirina dewleteke Cihûyan li herêmen ku berê dîroka Cihûyan lê tunebû ji hebû – tişta sereke keleşe, dewleteke ku dê nifûsa Cihûyan biparêze, ferq nake li ku derê. Derfet tune bû.

3. Siyonîzma Dij-Nazî

Wekî encama faşîzma Nazî û siyaseta wê ya jenosîde ya li dijî nifûsa Cihûyan, Siyonîzma dîrokî di bîngeh de veguherî tevgerê dij-Nazî ya çekdarî ku – wekî Serhildana Getoya Varşovayê nîşan dide – niha li kêleka rêxistinên sosyalîst û komunîst li dijî Almanya Nazî şer dikir. Ev rastî ne ku ji hêla yê bi navê 'Antî-siyonîst' bi tenê tî paşguhkirin û bêdengkirin.

Lehengên Cihû û partîzanên jin û mîrên Cihû di hemû artêşên koalîsyona dijî-Nazî de, her wiha di tevgerên partîzanan ên li welatên ku ji aliyê Almanya Nazî ve hatibûn dagirkirin de şer kirin. Di Artêşa Brîtanî de, lehengên Cihû yekîneyên xwe yê Cihû ava kirin Brîgad. Ev di guherîna biryarder a dîroka ji Siyonîzma dîrokî de faktoreke sereke bû. Ji ber ku, piştî serkeftina cihanî ya li ser faşîzma Nazî, meseleya herî rastîn a li holê avakirina dewleteke Cihû ya cuda wekî 'keleş'ekê bû. Her ku diçû zêdetir diyar dibû ku Brîtanîya dê dev ji herêma xwe ya kolonyal bernede; ew hêvî miribû.

Lê ma Lenîn jî ne wisa bû...

Belê, li Rûsyaya beriya şoreşê, Lenîn û RSDLP li dijî helwestên 'Bund'a Cihûyan û sosyalîstên Siyonîst derketin. Lê ev kom ne bi Dewleta Îsraîlê re eleqedar bûn; belkî – û ev tiştê ku Lenîn red dikir – wan bawer dikir ku divê têkoşîn di serî de ji bo 'otonomiya neteweyî-çandî' be, ne ji bo hilweşandina çariyê li Rûsyayê. Wekî din, wan fikra rêxistina hevpar a bi hemû neteweyên din ên li Rûsyaya Tsarî red dikir. Nakokîya wê demê li ser vê yekê bû. Gelek endamên 'Bund'ê paşê, her ku bûyer pêş ketin, tevî RSDLP'ê bûn.

Her wiha binêre: **'Têkoşîna Demokratîya Civakî ya li Dijî Antî-Semîtîzmê li Rûsyayê (1894 heta 1914)'**, 336 rûpel. Li ser www.verlag-benario-baum.de wek daxistineke belaş, an jî wek guhertoya çapkirî bi 12 € ji vir peyda dibe: Verlag Olga Benario und Herbert Baum, PO Box 102051, 63020 Offenbach

Li ser pêşketina anti-semîtîzmê di warê naverok û termînolojiyê de

Antî-jewîtî têrmek e ku ji bo danasîna dijminatîya olî ya li dijî Cihûyan tê bikaranîn, ku bi sedsalan – bi lûtkeya xwe di Şerên Xaçperestiyê de (sedsalên 11an heta 13an) – ji aliyê kesayetiyên payebilind ên Xiristîyanîyê û paşê ji aliyê Martin Luther ve hatibû îlhamkirin, û heta nivê sedsala 19an serdest mabû. Heta di vê qonaxa destpêkê de jî, rêgezêk taybet di pêş de diçû ku li ser stereotîpa 'Cihûyê dewlemend' disekinî.

Antî-cihûtiya 'bi motîvasiyona civakî' paşê di sêyeka dawî ya sedsala 19an veguherî 'antisemîtîzmê', ku tenê hin hincetên olî yê ji bo dijminatîya li dijî Cihûyan parastin, stereotîpa 'Cihûyê dewlemend' tevî kir, lê berî her tiştî xwe dispêra hincetên biyolojîk û nijadperest. Rêxistinên ku li Almanyayê hatin damezrandin û xwe wekî 'antisemît' didan nasîn, dijminatîya li dijî Cihûyan bi rûpoşê pseudo-dij-kapîtalîzmê belav dikirin – û bi vî awayî bi awayekî bibandor rê ji bo propagandaya Nazî vedikirin.

Bangên ji bo îmhakirina Cihûyan, ku berê tenê bi awayekî sporadîk di nav antî-semîtîtan de hebûn, di serdema Naziyan de wekî **polîtîkayeke dijminatîya îmhakirinê ya li dijî Cihûyan** hatin sistematîzekirin. Tişta ku berê bêtir sporadîk bû, wekî bernameyê berfireh a ji bo îmhakirina nifûsa Cihûyan hate damezrandin. Ev bername gav bi gav, bi giranî li kampên îmhayê yê Naziyan, hate cîbicîkirin. Herî dereng ji sala 1948an û vir ve, **'antî-siyonîzm'** – ango giringîdana li ser îmhakirina Îsraîlê – ji nav gelek awayên antî-semîtîzmê yê ku piştî 1945an derketibûn holê, derket pêş, û ev yek ji 7ê Cotmeha 2023an û vir ve li Almanyayê bi awayekî berfireh belav bûye. Wekî din, guherto û formên hîbrîd her dem mimkun bûn, her çend ev di vê kurteçavdêriyê de nehatine vegirtin.

4. Siyonîzma dij-kolonyalîst

Piştî qonaxa dij-Nazî, Siyonîzm veguherî şeweyekî eşkere yê dij-kolonyalîst, ku piştî 1945an li dijî kolonyalîzma Brîtanî têkoşîneke çekdarî meşand – û ev yek ewqas bi serkeftî bû ku kolonyalîzma Brîtanî neçar ma ku ji Filistinê vekişe.

Bi vî awayî, di sala 1948an de Dewleta Îsraîlê hate damezrandin. **Siyonîzm di forma xwe ya dîrokî de bi dawî hatibû.** Ne tesaduf bû ku Yekîtiya Sovyetê ya wê demê hîn jî sosyalîst, di nav Neteweyên Yekbûyî yê nû-damezrandî de alîkarî kir da ku ji bo planeke parvekirinê, ku her çend ji aliyê Yewreyî ve bi tundî ne di cih de bû jî, pejirandina navneteweyî misoger bike – xalek ku ji bo temamiyê hêjayî zêdekirinê ye – dema ku ji aliyê Ereban ve hat redkirin. Ji ber vê yekê, ji bo wan komên 'antî-siyonîst', antî-semîtîk ên ku xwe wekî 'çepgir' an jî heta 'komunîst' bi nav dikin: **Stalîn alîgirê avakirina Îsraîlê bû.** Gelo ew, wê demê, 'siyonîstê' herî bi hêz bû?! Antî-komunîzma wan koman a ku bi derew 'komunîst' diyar dibe: ew li hemberî vê rastiya dîrokî nerehet dibin, qet 'delîlên' wan nînin, an jî bi tenê dest bi lekeyekirina Stalîn jî dikin, heke ew bi temamî vê aliyê paşguh nekin.

II.

Û îro?

'Antî-siyonîzma' îro bandora xwe ya îdeolojîk û belavbûna xwe bi giranî li ser du hêzan bîngeh digire.

Ya yekem, **revîzyonîstên Brezhnev** bi taybetî, li Yekîtiya Sovyetê ya wê demê ya emperyalîst-sosyal, karekî 'bingehîn' ê berfireh pêk anîn. Ji sala 1967an ve, wan tevgerên çepgir ên li seranserê cihanê bi îdiayên antisemîtîk û derewên di belavok û broşûrên 'antî-siyonîst' de lehiyek kirine. Lêbelê, dê pir hêskirîn be ku mirov tenê behsa revîzyonîstên Brezhnev bike. Ji aliyê wan ve, wan xwe dispêra çavkaniyêke antîsemîtîst a ramanên 'antî-siyonîst' ku ji aliyê **nazî-faşîstan** ve bi awayekî berfireh hatibûn belavkirin.

Bi teşwîq û piştgiriya Naziyan, 'Birênîyên Misilman' û Emin el-Huseynî, Muftiyê Orşelîmê, ji salên 1930î û pê ve dest pê kir ku wergera Erebi ya 'Protokoyên Rêberên Ziyonê' ya antî-semîtîk bi awayekî berfireh belav bikin. (ku bi ser de, Peymana Hamasê ya sala 1988an bi awayekî eşkere behsa wê dike) û ya ***Mein Kampf*** a Hitler.

Hitlerê 'dij-siyonîst' tê de nivîsî:

Koka û bandora kampanyaya dij-siyonîst a ku ji aliyê revîzyonîstên Brezhnev ên Yekîtiya Sovyetê ya sosyal-împeryalist ve hat meşandin

Ji sala 1967an û pê de, revîzyonîstên Brezhnevê kampanyayeke berfireh li dijî Îsraîlê dan destpêkirin, ku ne tenê bi şerê wê demê ye ku ji aliyê dewletên Erebi ve li dijî Îsraîlê dihat meşandin (şerê bi navê Şerê Şeş-Rojan) ve girêdayî bû, lê gelek wêdetir diçû.

Pampîletên propagandaya anti-semîtişt ji aliyê Weşanxaneyê Wêjeya Bivînî (Moskova) ve bi gelek ziman hatin weşandin, û li Almanyayê ev ji aliyê hejmarek 'Komîteyên Filîstînê' yên bi navê ve jî hatin wergirtin û belavkirin.

Mijara sereke ya van belavokên provokatîf ew bû ku 'Siyonîst' bi qasî faşîstên Nazî xirab bûn, ku wan di rabirdûyê de bi Naziyan re hevkarî kiribû, û ku ew faşîst û nijadperest bûn. Dihat îdiakirin ku Siyonîzm tê wateya kolonyalîzm û emperyalîzmê; ew reaksiyoner, şovenîst, êrîşkar, sûcdar û terorîst bû. Di salên 1980'yî de, kampanyaya leqestê gavek din pêşve çû: karîkaturên anti-semîtişt di şewaza nazî 'Der Stürmer' de hatin weşandin.

Ji bo mînak, hêjayî gotinê ye ku behsa du broşûran bê kirin:

Di sala 1970'an de, **belavoka bi navê *Siyonîzm – Amûrek ji bo Reaksiyona Împeryalist. Gelê Sovyetê li ser Bûyerên li Rojhilata Navîn û Komploynên Siyonîzma Cihanî*** hate weşandin (Weşanxaneyê APN, Moskova, Adar–Gulan 1970, 148 rûpel).

Ew îdia dike ku 'Siyonîstên li ser desthilatê li Îsraîlê'

"nefreta mirovahiye belav dikin" û ku "taybetmendiya nijada Cihûyan" bingeha dewletê pêk tîne (bnr. r. 67).

Tê gotin ku siyaseta Îsraîlê ji hêla "rêbazên nijadperest ên Siyonîstan" ve tê diyarkirin. Endamtiya gelê Cihû li gorî 'taybetmendiya nijadî û Cihûtiya Ortodoks' tê pênasekirin (r. 104).

Îdiayeke derew-zanîstî tê kirin ku 'Siyonîzm û anti-semîtiizm, di rûyê xwe de, dijberên polêr in—yek ji Cihûyan hez dike û ya din ji wan nefret dike'—lê dîsa jî ew gelek 'taybetmendiya hevpar' parve dikin. Her du jî "nêzîkatiya li ser bingeha çînî ya pîrsa Cihûyan bi ya nijadperestî diguherînin, bi wê yekê ku gelê Cihû wekî tiştê cuda nîşan didin" (bnr. r. 101).

Hikûmeta Îsraîlê

'li ser Daxuyaniya Mafên Mirovan a NY'yê pêl kir, [...] Peymannameyên Cenevreyê bînpê kir' (bnr. r. 4). Kiryarên artêşa Îsraîlê bi ti awayî ji sûcên artêşa Nazî kêmtir nînin (bnr. r. 23). "Ziyonîstan," tê îdiakirin, dixwestin "Reîha Cihû ya Sêyem," "Îsraîleke Mezin ji Nîlê heta Firatê" ava bikin (bnr. r. 119).

Wekî 'kartê spî' ya dîrokî ya texmînîkirî, nivîs behsa hewldana rêxistineke Siyonîst dike ku bi hikûmeta Nazî re ji bo derketina Cihûyên zordestkirî ji Almanyaya Nazî danûstandinê bike

. Bi vî awayî, motîvasiyona wan (xilasiya jiyana Cihûyan) tê înkarkirin: 'Siyonîstan, yên ku li her quncikê kolanê banga "parastina Cihûyan" dikirin, bi anti-semîtên herî dijwar re komployek çêkirin' (bnr. r. 116).

Ev derbarê

'Peymana Ha'ava' (ku di derdorên Siyonîst û Cihûyan de bê nîqaş nebû), ku li gorî wê, di berdêla peyda kirina kelûpelan ji Filîstînê bi şewirîna bi Naziyan re – Eichmann jî di nav de – Cihûyên zordestkirî (nêzîkî 55,000 kes) karî ji Almanyayê derkevin.

Û herwiha: 'Dema ku faşîstan bi hezaran Cihû di odeyên gazê de dişewitandin, Siyonîstan têkiliyên karsaziye bi Eichmann, serkêşê faşîzmê re, didomandin' (bnr. r. 116). 'Têkiliyên karsaziye'?? Ya ku di xeterê de bû jiyana nêzîkî

55,000 cihûyên ku karî ji Almanyaya Nazî derkevin û bi vî awayî xilas bûn!

Broşûra ku di sala 1984an de hatiye weşandin,

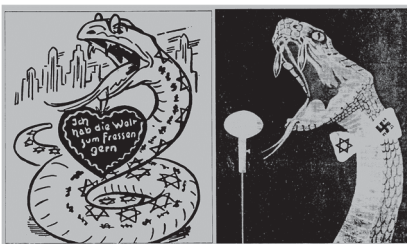
'Hevbendiya Sûc a Siyonîzm û Nazîzmê'. Konferanseke çapemeniyê ya ku di 12ê Cotmeha 1984an de ji aliyê Komîteya Anti-Siyonîst a Gelê Sovyetê ve hat lidarxistin (Moskova 1985), kampanyaya leqedkirinê ya derbarê nêzîkbûna berjewendiyan a îdiakirî ya di navbera hêzên Siyonîst û nazî-faşîst de hîn zêdetir gur kir. Hat îdiakirin ku armanca rêxistinên Siyonîst û Cihûyan ne şerê li dijî rejîma Nazî û rizgarkirina jiyanan bû, lê belê serkeftina

'projeya kolonîzasyonê': 'Tiştê herî girîng ew e ku serokên Siyonîzmê Nasyonal Sosyalîzm wekî faktoreke ku dikaribû alîkariya wan bike ji bo gihîştina armanca xwe ya sereke dîtin, ango niştêckirina zexm a kolonîkerên "hîlbijartî" li Filîstînê, koçberkirina Erebi û avakirina Dewleta Îsraîlê ya li pey wê' (bnr. r. 8).

Her wiha tê îdiakirin: 'Rêveberên Almanyaya faşîst bi her awayî piştgiya planên kolonîbûnê yên Siyonîstan kirin' (bnr. r. 12) – ev dereke eşkere ye, ji ber ku Hîtler li dijî damezrandina dewleteke Cihûyan hişyarî dabû û têkoşîn kiribû.

Şewazên van xetên mentiqî û derewên bingehîn ên bi vî rengî (wek wekhev dîtinê sûcên faşîzma Nazî û kiryarên artêşa Îsraîlê, îdiakirina nêzîkbûna berjewendiyan di navbera Siyonîzm û faşîzma Nazî de, Siyonîzm wekî îdeolojiyeke nijadperest, û hwd.) hatine wergirtin, belavkirin û berfirehkirin hem di asta navneteweyî de hem jî li Almanyayê, û di hin rewşan de heta ketine nav biryarên Neteweyên Yekbûyî jî, ev rastiyeke ku li vir tenê ji bo temamiyê tê behskirin.

Stürmer a Nazî wekî şablon: Kampanyaya lekeavêtinê ya qîçik ji aliyê Brezhneviyan ve

Çep: Menoraheke Cihû ya ku dişewite (Stürmer 1940)

Rast: Moshe Dayan bi cîhatên leşkerî wesayîtekê ber bi bermîleke barûtê ve bi menoraheke pêketî diajot (Vachernya Koskva 1977). Navê kartonê: 'Ev provokasyona hovane ji Tel Avîv'.

(Çavkanî: Navenda Simon Wiesenthal, Los Angeles: Kataloga pêşangehê ya ji bo 'Portreyên Xirabiyê. Lêkolînek li ser Karîkaturên Anti-Semîti yên Sovyetî û Koka Wan di Îdeolojiya Nazî de', 1985)

'Ji ber ku, dema ku Siyonîzm hewl dide cihana mayî qanih bike ku xwerêveberiya neteweyî ya Cihûyan dê bi avakirina dewleteke Filistinî pêk were, Cihû careke din goyimên ehmeq bi awayekî herî fêlbazane dixapînin. Mebesta wan qet nîne ku li Filistinê dewleteke Cihûyan ava bikin da ku tê de bijîn; belkî, ew tenê navendeke [...] ji bo operasyona xwe ya xapandina navneteweyî dixwazin, ku xwedî mafên xwe yên serwer be." (Hitler: Mein Kampf, Berlîn 1930, çapa 3yemîn, r. 356)

'Antî-siyonîzma' îro van xetên mentiqî saz kirine, ku piraniya wan bi ti awayî ne dahênanên nû ne:

Êrişa sereke li dijî Îsraîlê ye, di heman demê de êrişkarên Filistinî yên Hamasê wekî 'qurbanî' tînin nîşandan. Şerê li dijî Hamas û Hezbulayê ji bo misogerkirina ewlehiya Îsraîlê, heta bi awayekî rûtîn wekî 'jenosîda li dijî Filistinîyan' tê binavkirin.

Xeta duyem a mantiqê tevahiya pevçûnê vedigerîne damezrandina Îsraîlê ya di sala 1948an de, wekî 'aktek kolonyalist' a îdiakirî li ser 'axa Erebi' ya îdiakirî. Îdia bi gelemperî ne "Cihû berpirsiyar in" e, lê belê: "Damezrandina Îsraîlê berpirsiyar e". Li gorî dereweke din, wê demê kevirê bingehîn ê Îsraîla îdiakirî ya "dewleta apartheid" hate danîn, ku tê gotin ew bi qasî rejîma berê ya apartheid a li Afrîkaya Başûr, gelê Erebi yê li Îsraîlê zordar dike.

Ma di nav Partiya Komunîst a Yekîtiya Sovyetê (PKYS) a berê şoreşger û partiyên din ên komunîst ên şoreşger de jî helwestên antî-semîtîst tune bûn?

Oh erê, bê guman hebûn. Û her kesê ku berevajiyê vê yekê îdia dike derewan dike. Stalînê di sala 1931an de bi zelalî diyar kir:

'Em di nav hin beşên çîna navîn de, lê di heman demê de di nav beşeke diyarkirî ya çîna karker de û heta di hin derdorên Partiya me de jî hin nîşanên antî-semîtîzmê dibînin. Divê em li dijî vê xerabiyê bi awayekî herî bêrehm têbikoşin.' (Stalîn li 15emîn Kongreya Partiyê ya CPSU(B) di sala 1931an de, Berhemên Berhevkirî yên Stalîn, Cild 10, r. 281)

Piştî hilweşîna koalîsyona dijî-Hitler di sala 1948an de, nakokî ne tenê di navbera serokatîyên partî û dewletên hêzên berê yên hevpeyman de ma. Tewra ew kesên ku di asteke jêrîn de li dijî Naziyan bi hev re şer kiribûn jî, bi vê dilemayê re rû bi rû man: pêwendiyên bibirin an na? Hevkariya di navbera kadroyên Komunîst û kadroyên ji servîsên îstixbaratê yên Brîtanî û Amerîkî de – ya ku di şerê li dijî Naziyan de rewşa hatibû dîtin – niha bû pirsgrêkeke cidî, ji ber ku li vir jî, şikestin neçarî bû.

Vê yekê di nav partiyên Komunîst ên cuda de bû sedema gelek pirsgrêkên navxweyî, ku tê de her amajeyek bi hevkarîya berê di şerê li dijî Naziyan de qet ne dihat qebûlkirin.

Nabe û divê neyê înkarkirin ku di nav partiyên cuda de ferhengeke bi mebestên antîsemîtîk dest pê kir. Lêbelê, ew bi gelemperî ne ew qas hêsan bû wekî ku ajîtorên antîkomunîst wê nîşan didin, ji ber ku ew meyla wê yekê dikin ku dema şaşiyên eşkere çêdibin, Partiya Komunîst a tevahî bi gotinên giştî şermazar bikin. Ji bo Komara Demokratîk a Almanî (GDR), xaleke nizm di sala 1952an de bi biryarnamayeke Komîteya Navendî ya SEDê ya li dijî kadroya Komunîst a pêşeng Paul Merker hat. Merker di sala 1942an de karibû bireve Meksîkayê, li wir, di dema sirgûnê de, wî bi awayekî tund li dijî antî-semîtîzmê di kovara 'Freies Deutschland' de têkoşîn kiribû û parêzvaniya dayîna tezmînatê ji bo Cihûyên ku hatibûn çewisandin kiribû (daxwazek ku wî di RDA Almanî de jî domand). Komîteya Navendî ya SEDê, bi awayekî ku bi zimanê Naziyan ê tehamulnesekî tije bû, îdia kir ku kiriyarên Merker wekî 'vegühestina sermayeyên neteweyî yên Alman' hatine hesabandin. (Binêre 'Daxuyaniya Komîteya Navendî ya SED a 20ê Kanûna Pêşîn a 1952an', di: 'Belgeyên SED', Cild IV, Berlîn 1954, r. 206)

Bi kurtasî: Belê, heta di nav partiyên Komunîst de jî helwestên antî-semîtî yên nebihêne hebûn ku divê bîr naskirin û bêrehmî bîr rexnekin, bîr yî ku giştîkirinên bêbingeh bîr kirin an jî mirov bikeve bin bandora antî-komunîzmê.

Paşê ew **gavêkê din pêşdetir** diçe: Siyonîzm, û Siyonîstên ku li Îsraîlê û li seranserê cihanê hene, hema bêje 'ji bo her tiştî sûcdar in'.

Carinan bi jêhatîbûneke zêdetir, carinan jî bi ya kêmtir, gotinên ji 'Siyonîstên' takekesî tînin derxistin pêş. Di nivîsên Siyonîzma dîrokî de beş hene ku paşê tînin şermazarkirin. Û bêguman di daxuyaniyên gelek wezîrên hikûmeta Îsraîlê ya îro de gelek tişt hene ku tînin dîtin, di nav de hin tiştên ku di bingeh de şaş in û kûr reaksiyonê in – li ser vê yekê tu pirs nîne. Xala sereke ya meseleyê ew giştîkirina klasîk, bi rastî jî pir ehmeqane û provokatîf e: 'Ziyonîst', 'Cihû' wisa ne! Heke te yek ji wan nas kiribe, te hemû nas kirine. Mîna ku gotinên wiha karibin fikra bingehîn a Siyonîzmê lawaz bikin: keleheke ewle ji bo nifûsa Cihûyan li Îsraîlê û penagehek ji bo gelê Cihû li seranserê cihanê!

Bi vî awayî diyar dibe ku 'têkoşîna dijî-siyonîst' di rastiyê de li ser tiştêkî ye: têkoşîna ji bo tunekirina Îsraîlê û ya hemû kesên ku bi hebûna Îsraîlê bawer dikin û wê diparêzin.

Xwendina zêdetir

Têkoşîna Sosyaldemokratên a li Dijî Antîsemîtîzmê li Rûsyayê (1894 heta 1914) (Kutîka Sor Hejmar 55, 1 euro)

Plana Parvekirinê ya NY ji bo Filistinê û Damezrandina Dewleta Îsraîlê (1947/48) (Rotes Heft Hejmar 25, 1 euro)

Sê belgeyên helwestê li ser êrişa Hamasê ya li ser Îsraîlê di 7ê Cotmeha 2023an de:

Pêşveçûna gerdûnî ya tevgera navneteweyî ya kontra-şoreşger a ku li ser modela rejîma İranê û Hamasê hatiye avakirin, eşkere bikin û li dijî wê têbikoşin! Komkujiya antî-semîtî ya Hamasê li Îsraîlê di 7ê Cotmeha 2023an de Armancên Hamasê: îmhakirina Dewleta Îsraîlê – kuştina hejmareke herî zêde ya mirovên Cihû

Pênc sedemên ku çima têkoşîna ji bo damezrandin û parastina Îsraîlê di sala 1948an de serkeftîneke mezin bû

(Kutîka Sor Hejmar 52, 1 euro)

Ji van deran peyda dibe: Weşanxaneya Olga Benario û Herbert Baum, PO Box 102051, 63020 Offenbach

This text is an automatic translation using DeepL translation software without any post-editing, in order to make our flyers available more quickly. The DeepL software does not translate terms from the language of scientific communism accurately. For example, we know that "(imperialist) great power" is incorrectly translated as "superpower" in many languages. If you notice any errors or passages that make you wonder, please give us feedback.